

Heidelbergin Katekismus

Tämä suomenkielinen käännös on Immanuel Presbyteeriseurakunnan toimittama. Seurakuntamme vanhimmistot sitoutuu englanninkieliseen Heidelbergin katekismukseen, koska englanti on Kansainvälisen Presbyteerikirkon yhteinen kieli. Tämän vuoksi käännöstyössä on käytetty pääosin englanninkielistä katekismusta, joskin tarkennuksia haastaviin kohtiin on haettu saksankielisestä tekstistä.

Katekismus on jaettu 52:een Herran päivään, joten kaikki kysymykset tulee käytyä läpi vuoden aikana, jos yksi osio luetaan kerran viikossa. Katekismus on lisäksi jaettu kolmeen laajempaan osioon, jotka käsittelevät ihmisen kurjuutta, vapautusta ja kiitollisuutta.

Kädessäsi on Heidelbergin katekismuksen suomennos, joka on tehty seurakuntakäyttöä varten. Tämä katekismus julkaistiin ensimmäisen kerran Heidelbergissä, nykyisen Saksan alueella, vuonna 1563. Katekismus syntyi tarpeesta opettaa kristillistä uskoa Jumalan Sanan mukaan, sillä kansa tunsikin Raamatun kirjoituksia vain vähän, eivätkä seurakuntien pastorit olleet aina hyvin koulutettuja. Pfalzin vaaliruhtinas Friedrich III:n sydämellä oli kristillisen uskon opettaminen hallitsemansa alueen nuorille ja hän toimeenpani katekismuksen kirjoittamisen ohjatakseen kansaa oikeaan uskoon ja antaakseen pastoreille ja opettajille hyvän työkalun.

Tehtävään osallistuivat ainakin Caspar Olevianus ja Melancthonin oppilas Zacharias Ursinus sekä yliopiston ja kirkon miehiä, niin pastoreita kuin maallikkojakin, unohtamatta itse vaaliruhtinasta, joka kirjoitti katekismuksen esipuheen. Yhteistyön tuloksena syntyi kirkas ja lämmin kristinuskon opin tiivistelmä, joka on ajankohtainen ja puhutteleva tänäänkin.

Heidelbergin Katekismus

1563

1. Herran Päivä

1. Mikä on sinun ainoa lohtu elämässä ja kuolemassa?

Se, että minä, ruumiineni ja sieluni, niin elämässä kuin kuolemassa, en ole itseni oma,¹ vaan kuulun minun uskolliselle Vapahtajaleni Jeesukselle Kristukselle,² joka omalla kalliilla verellään³ on täysin sovittanut kaikki syntini⁴ ja vapauttanut minut kaikesta paholaisen vallasta⁵ ja niin säilyttää minut,⁶ ettei hiuskarvakaan voi pudota päästäni ilman taivaallisen Isäni tahtoa.⁷ Kyllä, kaiken täytyy yhdessä vaikuttaa pelastukseni hyväksi.⁸ Siksi Hän myös Pyhän Henkensä kautta vakuuttaa minua iankaikkisesta elämästä⁹ ja tekee minut vilpittömästi alttiiksi ja valmiiksi elämään tästedes Hänelle.¹⁰

[1] Room. 14:7-9; 1 Kor. 6:19, 20 [2] 1 Kor. 3:23; [3] Tiit. 2:14; 1 Piet. 1:18-19. [4] 1 Joh. 1:7; 2:2. [5] Joh. 8:34-36; Hepr. 2:14-15; 1 Joh. 3:8 [6] Joh. 6:39-40; 10:27-30; 2 Tess. 3:3; 1 Piet. 1:5. [7] Matt. 10:29-31 Luuk. 21:16-18. [8] Room. 8:28. [9] Room. 8:15-16; 2 Kor. 1:21-22; 5:5; Ef. 1:13-14. [10] Room. 8:1.

2. Kuinka monta asiaa sinun on tarpeen tietää, jotta, nauttien tästä lohdusta, voisit elää ja kuolla onnellisena?

Kolme asiaa. Ensiksi, kuinka suuret ovat minun syntini ja kurjuuteni.¹ Toiseksi, kuinka voin vapautua kaikista synneistäni ja kurjuudestani.² Kolmanneksi, kuinka osoitan kiitollisuuteni Jumalalle tällaisesta vapautuksesta.³

[1] Room. 3:9, 10; 1 Joh. 1:10. [2] Joh. 17:3; Apt. 4:12; 10:43. [3] Matt. 5:16; Room. 6:13; Ef. 5:8-10; 1 Piet. 2:9, 10.

ENSIMMÄINEN OSA — IHMISEN KURJUUDESTA

2. Herran Päivä

3. Mistä tiedät kurjuutesi?

Jumalan laista.¹

[1] Room. 3:20.

4. Mitä Jumalan laki vaatii meiltä?

Kristus opettaa meille sen lyhyesti, Matteus 22:37-40: ”Rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, kaikesta sydämeistäsi ja kaikesta sielustasi ja kaikesta mielestäsi.¹ Tämä on suurin ja ensimmäinen käsky. Toinen, tämän vertainen, on: ’Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi.’ Näissä kahdessa käskyssä riippuu kaikki laki ja profeetat.”²

[1] 5 Moos. 6:5. [2] 3 Moos. 19:18.

5. Pystytkö sinä pitämään kaikki nämä asiat täydellisesti?

En,¹ sillä olen luonnostani taipuvainen vihaamaan Jumalaa ja lähimmäistäni.²

[1] Room. 3:10, 23; 1 Joh. 1:8, 10. [2] 1 Moos. 6:5; 8:21; Jer. 17:9; Room. 7:23; 8:7; Ef. 2:3; Tiit. 3:3.

3. Herran Päivä

6. Loiko Jumala ihmisen pahaksi ja kieroutuneeksi?

Ei, vaan Jumala loi ihmisen hyväksi¹ ja Hänen omaksi kuvakseen,² todelliseen vanhurskauteen ja pyhyteen,³ jotta ihminen tuntisi oikein Jumalansa ja Luojansa,⁴ rakastaisi Häntä koko sydäimestään ja eläisi Hänen kanssaan iankaikkisessa onnellisuudessa ylistääkseen ja palvoakseen Häntä.⁵

[1] 1 Moos. 1:31. [2] 1 Moos 1:26, 27. [3] Ef. 4:24. [4] Kol. 3:10. [5] Ps. 8.

7. Mistä tämä ihmislunnon turmeltuneisuus sitten on lähtöisin?

Ensimmäisten vanhempiemme, Aadamin ja Eevan, syntiinlankeemuksesta ja tottelemattomuudesta Paratiisissa,¹ jonka kautta luontomme turmeltui niin,² että kaikki me olemme synnissä synnytetty ja siitetty.³

[1] 1 Moos. 3. [2] Room. 5:12, 18, 19. [3] Ps. 51:5.

8. Mutta olemmeko niin turmeltuneita, että olemme täysin kykenemättömiä tekemään mitään hyvää ja taipuvaisia kaikkeen pahuuteen?

Kyllä,¹ ellei Jumalan Henki uudestisyntyä meitä.²

[1] 1 Moos. 6:5; 8:21; Job 14:4; Jes. 53:6. [2] Joh. 3:3-5.

4. Herran Päivä

9. Eikö Jumala sitten tee vääryyttä ihmistä kohtaan vaatiessaan Laissaan ihmiseltä sellaista, mihin hän ei kykene?

Ei, sillä Jumala loi ihmisen niin, että hän kykenisi täyttämään Lain,¹ mutta ihminen on paholaisen yllyttämänä² ja omasta tahallisesta tottelemattomuudestaan³ riistänyt itseltään ja kaikilta jälkeläisiltään tämän kyvyn.⁴

[1] 1 Moos. 1:31. Ef. 4:24 [2] 1 Moos. 3:13; Joh. 8:44; 1 Tim. 2:13, 14. [3] 1 Moos. 3:6. [4] Room. 5:12, 18, 19.

10. Salliiko Jumala tällaisen tottelemattomuuden ja lupumuksen jäädä rankaisematta?

Ei missään nimessä, vaan Hän on äärimmäisen tyytymätön meidän synnynnäisiin ja itsetehtyihin synteihimme ja rankaisee niitä Hänen oikeudenmukaisessa tuomiossaan ajassa ja ikuisuudessa,¹ niinkuin Hän on julistanut:² *“Kirottu olkoon jokainen, joka ei pysy kaikessa, mikä on kirjoitettu lain kirjassa, niin että Hän sen tekee.”*³

[1] 2 Moos. 34:6-7; Ps. 5:4-6; 7:10; Naah. 1:2; Room. 1:18; 5:12; Ef. 5:6; Hebr. 9:27. [2] 5 Moos. 27:26; [3] Gal. 3:10.

11. Mutta eikö Jumala ole myös armollinen?

Tietenkin Jumala on armollinen,¹ mutta Hän on myös oikeudenmukainen;² siksi Hänen oikeudenmukaisuutensa vaatii, että synti, joka on tehty Jumalan korkeinta majesteettisuutta vastaan, rangaistaan myös korkeimmalla, nimittäin iankaikkisella ruumiin ja sielun rangaistuksella.

[1] 2 Moos. 20:6; 34:6-7; Ps. 103:8, 9. [2] 2 Moos. 20:5; 34:7; 5 Moos. 7:9-11; Ps. 5:4-6; 2 Kor. 6:14-16; Hepr. 10:30, 31. [3] Matt. 25:45, 46.

TOINEN OSA — IHMISEN VAPAUTUKSESTA

5. Herran Päivä

12. Koska siis Jumalan vanhurskaan tuomion mukaan ansaitsemme ajallisen ja iankaikkisen rangaistuksen, miten voisimme paeta tuota rangaistusta ja tulla jälleen vastaanotetuiksi Hänen suosioonsa?

Jumala tahtoo, että Hänen oikeudenmukaisuutensa tulee tyydytetyksi¹ ja siksi meidän, tai jonkun toisen on tehtävä siitä täysi hyvitys.²

[1] 2 Moos. 20:5; 23:7; Room. 2:1-11. [2] Jes. 53:11; Room. 8:3, 4.

13. Voimmeko me itse tehdä tätä hyvitystä?

Emme todellakaan, vaan päinvastoin kasvatamme velkaamme päivittäin.¹

[1] Job 9:2-3; 15: 15-16; Ps. 130:3; Matt. 6:12; Room. 2:4, 5.

14. Voiko mikään pelkkä olento tehdä hyvitystä puolestamme?

Ei, sillä ensinnäkään Jumala ei rankaise mitään toista olentoa ihmisen tekemästä synnistä¹ ja lisäksi pelkkä olento ei voi kantaa Jumalan ikuisen vihan taakkaa syntiä vastaan ja vapauttaa toisia siitä.²

[1] Hes. 18:4, 20; Hepr. 2:14-18. [2] Ps. 130:3; Naah. 1:6.

15. Minkälaista välittäjää ja vapauttajaa meidän on sitten etsittävä?

Sellaista, joka on tosi¹ ja täydellinen ihminen² ja kuitenkin kaikkia olentoja voimakkaampi. Eli sitä, joka on myös itse Jumala.³

[1] 1 Kor. 15:21-22; 25-26; Hepr. 2:17. [2] Jes. 53:9; 2 Kor. 5:21; Hepr. 7:26. [3] Jes. 7:14; 9:6; Jer. 23:6; 33:16; Joh. 1:1; Room. 8:3, 4.

6. Herran Päivä

16. Miksi Hänen täytyy olla tosi ja vanhurskas ihminen?

Koska Jumalan oikeudenmukaisuus vaatii, että sama ihmisluonto, joka lankesi syntiin, myös tekee sovituksen synnistä,¹ mutta se, joka on itse syntinen, ei voi tehdä sovitusta toisten puolesta.²

[1] Room. 5:12, 15; 1 Kor. 15:21; Hepr. 2:14-16. [2] Jes. 53:3-5; Hepr. 7:26, 27; 1. Piet. 3:18.

17. Miksi Hänen on myös oltava tosi Jumala?

Jotta Hän voisi jumaluutensa voimalla kantaa ihmisluonnossaan¹ Jumalan vihan taakan² ja näin hankkia ja palauttaa meille vanhurskaus ja elämä.³

[1] Jes. 9:5. [2] 5 Moos. 4:24; Naah. 1:6; Ps. 130:3. Jes. 53:8 [3] Jes. 53:5, 11; Joh. 3:16; 2 Kor. 5:21. 1 Joh. 1:2

18. Mutta kuka sitten on tuo välittäjä, joka on yhdessä persoonassa sekä tosi Jumala että tosi ja vanhurskas ihminen?

Meidän Herramme Jeesus Kristus, jonka ”Jumala on antanut meille viisaudeksi, vanhurskaudeksi, pyhitykseksi ja lunastukseksi.”¹

[1] Matt. 1:21-23; Luuk. 2:11; 1 Tim. 2:5; 3:16.

19. Mistä sinä tämän tiedät?

Pyhästä evankeliumista, jonka itse Jumala ilmaisi ensin Paratiisissa¹ ja julisti myöhemmin pyhien patriarkkojen² ja profeettojen kautta,³

enteili uhrien ja muiden lain seremonioiden kautta,⁴ ja jonka Hän viimein täytti rakkaan Poikansa kautta.⁵

[1] 1 Moos. 3:15. [2] 1 Moos. 12:3; 22:18; 49:10. [3] Jes. 53; Jer. 23:5, 6; Miik. 7:18-20; Apt. 10:43; Hepr. 1:1. [4] 3 Moos. 1:7; Joh. 5:46; Hepr. 10:1-10. [5] Room. 10:4; Gal. 4:4, 5; Kol. 2:17.

7. Herran Päivä

20. Ovatko kaikki ihmiset sitten pelastettu Kristuksen kautta, jos he ovat Aadamissa kadotettuja?

Ei, vaan ainoastaan ne, jotka todellisen uskon kautta on istutettu Häneen ja saavat kaikki Hänen ansionsa.¹

[1] Ps. 2:12; Matt. 7:14; Joh. 1:12-13; 3:16, 18, 36; Room. 11:16-21; 1 Kor. 15:22; Hepr 4:2-3; 10:39.

21. Mitä on todellinen usko?

Todellinen usko ei ole vain varmaa tietoa, jonka mukaan pidän totena kaikkea sitä, mitä Jumala on ilmoittanut meille Sanassaan.¹ Se on myös sydämen luottamus,² jonka Pyhä Henki vaikuttaa evanliumien kautta, että paitsi muille, myös minulle³ Jumala antaa yksin Kristuksen ansioiden tähden ilmaiseksi ja puhtaasta armosta synninpäästön sekä iankaikkisen vanhurskauden ja pelastuksen.⁴

[1] Joh. 17:3, 17; Hepr. 11:1-3; Jaak. 2:19. [2] Room. 4:18-21; 5:1; 10:10; Hepr. 4:16. [3] Gal. 2:20. [4] Room. 1:17; Hepr. 10:10; Room. 3:20-26; Gal. 2:16; Ef. 2:8-10; Apt. 16:14; Room. 1:16; 10:17; 1 Kor. 1:21.

22. Mitä kristityn on sitten uskottava?

Kaikki se, mikä meille on luvattu evankeliumissa ja jonka meidän katonolisen ja kiistattoman kristillisen uskon opinkohdat lyhyesti meille opettavat.¹

[1] Matt. 28:19; Joh. 20:30, 31.

23. Mitä nämä opinkohdat ovat?

- I. Minä uskon Jumalaan, Isään, Kaikkivaltiaaseen, taivaan ja maan Luojaan;
- II. Ja Jeesukseen Kristukseen, Jumalan ainoaan Poikaan, meidän Herraamme;
- III. Joka sikisi Pyhästä Hengestä, syntyi neitsyt Mariasta;
- IV. Kärsi Pontius Pilatuksen aikana, ristiinnaulittiin, kuoli ja haudattiin, astui alas tuonelaan;
- V. Nousi kolmantena päivänä kuolleista;
- VI. Astui ylös taivasiin, istuu Jumalan, Isän, Kaikkivaltiaan, oikealla puolella;
- VII. Ja on sieltä tuleva tuomitsemaan eläviä ja kuolleita;
- VIII. Ja Pyhään Henkeen;
- IX. Pyhän yhteisen seurakunnan, pyhään yhteyden;
- X. Syntien anteeksiantamisen;
- XI. Ruumiin ylösnousemisen;
- XII. Ja iankaikkisen elämän. Aamen

8. Herran Päivä

24. Miten nämä opinkohdat on jaettu?

Ne on jaettu kolmeen osaan; ensimmäinen koskee Isä Jumalaa ja meidän luomistamme, toinen Poika Jumalaa ja meidän lunastustamme ja kolmas Pyhää Henkeä ja meidän pyhitystämme.¹

[1] 1 Piet. 1:2

25. Koska on vain yksi jumalallinen olemus,¹ miksi puhut kolmesta persoonasta: Isästä, Pojasta ja Pyhästä Hengestä?

Koska Jumala on niin itsensä ilmoittanut Sanassaan,² että nämä kolme erillistä persoonaa ovat se yksi, tosi ja ikuinen Jumala.

[1] 5 Moos. 6:4; Jes. 44:6; 45:5; 1 Kor. 8:4, 6. [2] 1 Moos. 1:2, 3; Jes. 61:1; 63:8-10; Matt. 3:16, 17; 28:18, 19; Luuk. 4:18; Joh. 14:26; 15:26; 2 Kor. 13:14; Gal. 4:6; Tiit. 3:5, 6.

ISÄSTÄ JUMALASTA

9. Herran Päivä

26. Mihin sinä uskot, kun sanot: ”Minä uskon Jumalaan, Isään, Kaikkivaltiaaseen, taivaan ja maan Luojaan?”

Siihen, että meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen ikuinen Isä, joka tyhjistä loi taivaan ja maan kaikkineen mitä niissä on¹ ylläpitäen ja halliten niitä ikuisella neuvollaan ja kaitselmuksellaan,² on Kristuksen, Hänen Poikansa tähden minun Jumalani ja minun Isäni,³ johon

luotan niin täydellisesti, että minulla ei ole epäilystäkään siitä, etteikö Hän antaisi minulle kaiken sielulle ja ruumiille välttämättömän.⁴ Ja lisäksi uskon, että minkä ikinä pahan Hän lähettää minulle tässä kyyneleiden laaksossa Hän tulee kääntämään minun parhaakseni,⁶ sillä Hän kykenee siihen ja tahtoo sen tehdä, koska hän on kaikkivaltias Jumala⁷ ja uskollinen Isä.⁸

[1] 1 Moos. 1-2; 2 Moos. 20:11; Job 38 ja 39; Ps. 33:6; Jes. 44:24; Apt. 4:24; 14:15.

[2] Ps. 104:27-30; Matt. 6:30; 10:29; Ef. 1:11. [3] Joh. 1:12, 13; Room. 8:15, 16;

Gal. 4:4-7; Ef. 1:5. [4] Ps. 55:22; Matt. 6:25, 26; Luuk. 12:22-31. [5] Room.

8:28. [6] 1. Moos. 18:14; Room. 8:31-39. [7] Matt. 6:32, 33; 7:9-11.

10. Herran Päivä

27. Mitä tarkoitat Jumalan kaitselmuksella?

Jumalan kaikkivaltiasta ja kaikkialla läsnäolevaa voimaa,¹ jolla Hän ikään kuin kädestä pitäen ylläpitää ja hallitsee taivasta, maata ja kaikkia olentoja² niin, että yrtit ja ruoho, sade ja kuivuus, hedelmälliset ja hedelmättömät vuodet, ruoka ja juoma, terveys ja sairaus, rikkaus ja köyhyys,³ kyllä, aivan kaikki asiat tulevat, ei sattumalta,⁴ vaan Hänen isällisestä kädestään.⁵

[1] Jer. 23:23, 24; Apt. 17:24-28. [2] Hepr. 1:3. [3] Jer. 5:24; Apt. 14:15-17; Joh. 9:3; San. 22:2. [4] San. 16:33. [5] Matt. 10:29.

28. Mitä hyötyä meille on tietää, että Jumala loi kaiken ja ylläpitää kaikkea Hänen kaitselmuksensa kautta?

Se, että voisimme olla kärsivällisiä vastoinkäymisissä,¹ kiitollisia vaurudessa² ja luottaisimme lujasti uskolliseen Jumalaamme ja Isäämme siinä mitä on tuleva, koska mikään luotu ei voi erottaa meitä Hänen

rakkaudesta,³ sillä kaikki luodut ovat niin Hänen kädessään, etteivät ne ilman Hänen tahtoaan voi edes liikkua.⁴

[1] Job 1:21, 22; Ps. 39:10; Jaak. 1:3; Room. 5:3. [2] 5 Moos. 8:10; 1 Tess. 5:18. [3] Ps. 55:22; Room. 5:3-5; 8:38, 39. [4] Job 1:12; 2:6; San. 21:1; Apt. 17:24-28.

JUMALAN POJASTA

11. Herran Päivä

29. Miksi Jumalan Poikaa kutsutaan Jeesukseksi eli Vapahtajaksi?

Koska Hän pelastaa meidät synneistämme¹ ja koska pelastusta ei tule etsiä, tai löytää mistään muualta.²

[1] Matt. 1:21; Hepr. 7:25. [2] Jes. 43:11; Joh. 15:4, 5; Apt. 4:11, 12; 1 Tim. 2:5.

30. Uskovatko nekin ainoaan Vapahtajaan, Jeesukseen, jotka etsivät pelastustaan ja hyvinvointiaan ”pyhistä”, itsestään tai jostain muualta?

Eivät usko. Vaikka he kerskailevatkin Hänestä sanoillaan, teoillaan he kuitenkin kieltävät ainoan Pelastajan, Jeesuksen.¹ Onhan toisen näistä kahdesta asiasta oltava totta: joko Jeesus ei ole täydellinen Pelastaja tai niiden, jotka todellisella uskolla ottavat tämän Pelastajan vastaan, täytyy löytää Hänestä kaikki pelastukselleen tarpeellinen.²

[1] 1 Kor. 1:12-13, 30-31; Gal. 5:4. [2] Jes. 9:7; Joh. 1:16; Kol. 1:19-20; 2:10; 1 Joh. 1:7.

12. Herran Päivä

31. Miksi Häntä kutsutaan nimellä ”Kristus,” eli Voideltu?

Koska Hän on Isä Jumalan asettama ja Pyhällä Hengellä voideltu¹ olemaan; Pääprofeettamme ja Opettajamme,² joka on täysin paljastanut meille Jumalan salaisen neuvon ja tahdon lunastuksestamme;³ Ylimmäinen Pappimme,⁴ joka yhdellä ainoalla ruumiinsa uhrilla on lunastanut meidät⁵ ja aina elää rukoillakseen puolestamme Isän luona;⁶ ja ikuinen Kuninkaamme,⁷ joka hallitsee meitä Sanansa ja Henkensä kautta puolustaen ja varjellen meitä siinä pelastuksen ilossa, jonka Hän on meille voittanut.⁸

[1] Ps. 45:7; Hepr. 1:9; Jes. 61:1; Luuk. 4:18; Luuk. 3:21, 22. [2] 5 Moos. 18:15; Apt. 3:22. [3] Joh. 1:18; 15:15. [4] Ps. 110:4; Hepr. 7:21. [5] Hepr. 9:12; 10:11-14. [6] Room. 5:9-10; Room. 8:34; Hepr. 7:25; 9:24; 1 Joh. 2:1. [7] Sak. 9:9; Matt. 21:5; Luuk. 1:33. [8] Ps. 2:6; Matt. 28:18-20; Joh. 10:28; Ilm. 12:10, 11.

32. Mutta miksi sinua kutsutaan kristityksi?

Koska olen uskon kautta Kristuksen jäsen¹ ja siten osallinen Hänen voiteluustaan,² jotta voisin myös tunnustaa Hänen nimensä,³ antaa itseni kiitollisuuden elävänä uhrina Hänelle⁴ ja hyvän omantunnon turvin taistella syntiä ja paholaista vastaan⁵ tässä elämässä sekä vastedes Kristuksen kanssa hallita kaikkia luotuja iankaikkisuudessa.⁶

[1] Apt. 11:26; 1 Kor. 12:12-27; 1 Joh. 2:27. [2] Jooel 2:28; Apt. 2:17; 1 Joh. 2:27. [3] Matt. 10:32; Mark. 8:38; Room. 10:9, 10; Hepr. 13:15. [4] Room. 12:1; 1 Piet. 2:5, 9; Ilm. 1:6; [5] Gal. 5:16, 17; Ef. 6:11; 1 Tim. 1:18-19. [6] Matt. 25:34; 2 Tim. 2:12.

13. Herran Päivä

33. Miksi Hän on Jumalan ainokainen Poika, jos mekin olemme Jumalan lapsia?

Koska vain Kristus on Jumalan iankaikkinen ja luonnollinen Poika,¹ mutta me olemme Jumalan lapsia adoption ja armon kautta Kristuksen tähden.²

[1] Joh. 1:1-3, 14, 18; 3:16; Room. 8:32; Hepr. 1; 1 Joh. 4:9. [2] Joh. 1:12; Room. 8:14-17; Gal. 4:6; Ef. 1:5, 6.

34. Miksi kutsut Häntä meidän Herraksemme?

Koska Hän on ostanut ja vapauttanut meidät,¹ sielun ja ruumiin, synnistä ja kaikesta paholaisen vallasta, ei kullalla, eikä hopealla, vaan omalla kalliilla verellään olemaan Hänen omaisuuttaan.¹

[1] 1 Kor. 6:20; 7:23; 1 Tim. 2:5, 6; 1 Piet. 1:18-19.; Kol. 1:13, 14; Hepr. 2:14, 15.

14. Herran Päivä

35. Mitä nämä sanat tarkoittavat: ”Joka sikisi Pyhästä Hengestä, syntyi neitsyt Mariasta”?

Sitä, että Jumalan iankaikkinen Poika, joka on ja pysyy todellisena ja ikuisena Jumalana,¹ otti Pyhän Hengen vaikutuksesta³ todellisen ihmisen luonnon neitsyt Marian² lihasta ja verestä, jotta Hän olisi myös

todellinen Daavidin siemen⁴ ja kaikessa veljiensä kaltainen,⁵ syntiä lu-
kuun ottamatta.⁶

[1] Joh. 1:1; 10:30-36; Room. 1:3-4; 9:5; Kol. 1:15-17; 1 Joh. 5:20. [2] Joh. 1:14;
Gal. 4:4; Hepr. 2:14. [3] Matt. 1:18-23; Luuk. 1:35. [4] 2 Sam. 7:12-16; Ps. 132:11;
Matt. 1:1; Luuk. 1:32; Room. 1:3. [5] Fil. 2:7; Hepr. 2:17. [6] Hepr. 4:15; 7:26, 27.

36. Minkä hyödyn sinä saat Kristuksen pyhästä sikiä- misestä ja syntymästä?

Sen, että Hän on meidän Välimiehemme¹ ja Hän viattomuudellaan
ja täydellisellä pyhyydellään peittää Jumalan edessä syntini, jossa mi-
nut on siitetty.²

[1] 1 Tim. 2:5, 6; Hepr. 2:16-17; Hepr. 9:13-15. [2] Ps. 32:1; Ps. 51:7; Room. 8:3,
4; 2 Kor. 5:21; Gal. 4:4, 5; 1 Piet. 1:18, 19.

15. Herran Päivä

37. Mitä sinä ymmärrät sanalla ”kärsi”?

Että koko sen ajan, jonka Hän eli maan päällä varsinkin elämänsä lo-
pussa, Hän kantoi Jumalan vihan ruumissaan ja sielussaan koko ih-
missuvun syntejä kohtaan,¹ jotta Hän kärsimyksellään ainoana sovi-
tusuhrina² lunastaisi ruumiimme ja sielumme iankaikkisesta kado-
tuksesta³ ja hankkisi meille Jumalan armon, vanhurskauden ja ian-
kaikkisen elämän.⁴

[1] Jes. 53; 1 Tim. 2:6; 1 Pet. 2:24; 3:18. [2] Room. 3:25; 1 Kor. 5:7; Ef. 5:2;
Hepr. 10:14; 1 Joh. 2:2; 4:10. [3] Room. 8:1-4; Gal. 3:13; Kol. 1:13; Hepr. 9:12;
1 Piet. 1:18, 19. [4] Joh. 3:16; Room. 3:24-26; 2 Kor. 5:21; Hepr. 9:15.

38. Miksi Hän kärsi tuomari ”Pontius Pilatuksen ai- kana”?

Jotta Hänet tuomittaisiin syyttömänä maallisen tuomarin kautta¹ ja

Hän näin vapauttaisi meidät Jumalan ankaralta tuomiolta, joka oli langeta päällemme.²

[1] Luuk. 23:13-24; Joh. 19:4, 12-16; Apt. 4:27-28. [2] Ps. 69:4; Jes. 53:4-5; 2 Kor. 5:21; Gal. 3:13.

39. Onko siinä jotain enemmän, kun Hänet ”ristiin- naulittiin” kuin siinä, jos Hän olisi kuollut toisenlaisen kuoleman?

On, koska siinä minua vakuutetaan, että Hän otti päälleen kirouksen, joka oli minun ylläni, koska ristinkuolema oli Jumalan kiroama.¹

[1] 5 Moos. 21:23; Gal. 3:13-14.

16. Herran Päivä

40. Miksi oli välttämätöntä, että Kristus ”kuoli”?

Koska Jumalan oikeudenmukaisuuden ja totuuden tähden¹ meidän syntiemme sovittaminen ei voinut tapahtua mitenkään muuten kuin Jumalan Pojan kuoleman kautta.²

[1] 1 Moos. 2:17. [2] Room. 8:3; Fil. 2:8; Hepr. 2:9, 14, 15.

41. Miksi Hänet ”haudattiin”?

Todistukseksi siitä, että Hän oli todella kuollut.¹

[1] Jes. 53:9; Matt. 27:59-60; Joh. 19:38-42; Apt. 13:29; 1 Kor. 15:3, 4.

42. Jos Kristus kuoli meidän puolestamme, miksi meidänkin on kuoltava?

Meidän kuolemamme ei ole hyvitys synneistämme, vaan ainoastaan synnille kuolemista ja portti iankaikkiseen elämään.¹

[1] Joh. 5:24; Room. 7:24-25; Fil. 1:21-23; 1 Tess. 5:9, 10.

43. Mitä muuta etua saamme Kristuksen uhrista ja ristinkuolemasta?

Sitä, että Hänen voimallaan vanha ihmistemme on Hänen kanssaan ristiinnaulittu, kuollut ja haudattu,¹ etteivät lihan turmeltuneet taipumukset enää hallitsisi meissä,² vaan uhraisimme itsemme Hänelle kiitosuhriksi.³

[1] Room. 6:6-8; Kol. 2:12. [2] Room. 6:12. [3] Room. 12:1.

44. Mitä varten lisätään: ”astui alas tuonelaan”?

Jotta suurimmissa kiusauksissani voisin olla varma ja lohduttautua täysin sillä, että Herrani Jeesus Kristus on sanoinkuvaamattoman piinansa, tuskiensa, kauhujensa kautta,¹ joihin Hän joutui kaikkien kärsimystensä aikana varsinkin ristillä, vapauttanut minut helvetin ahdistuksesta ja piinasta.²

[1] Ps. 18:5, 6; Ps. 22; 116:3; Matt. 26:36-46; 27:45, 46; Hepr. 5:7-10. [2] Jes. 53.

17. Herran Päivä

45. Minkä hyödyn saamme Kristuksen ”ylösnousemisen” kautta?

Ensinnäkin sen, että Hän on ylösnousemuksellaan voittanut kuoleman tehdäkseen meidät osallisiksi siitä vanhurskaudesta, jonka Hän

on kuolemallaan meille ostanut.¹ Toiseksi sen, että meidät on Hänen voimansa kautta herätetty uuteen elämään.² Ja kolmanneksi sen, että Kristuksen ylösnousemus on siunatun ylösnousemuksemme varma vakuus.³

[1] Room. 4:25; 1 Kor. 15:15-20, 54-55; 1 Piet. 1:3-5, 21. [2] Room. 6:4-11; Ef. 2:4-6; Kol. 3:1-4. [3] Room. 8:11; 1 Kor. 15:12-23; Fil. 3:20, 21.

18. Herran Päivä

46. Miten sinä ymmärrät nämä sanat: ”astui ylös taivaasiin”?

Siten, että Kristus otettiin opetuslastensa nähden maan päältä ylös taivaaseen¹ ja Hän pysyy siellä meidän hyväksemme,² kunnes Hän palaa takaisin tuomitsemaan eläviä ja kuolleita.³

[1] Matt. 26:64; Mark. 16:19; Luuk. 24:50, 51; Apt. 1:9-11. [2] Room. 8:34; Ef. 4:10; Hepr. 4:14; 7:23-25; 9:11. [3] Matt. 24:30; Apt. 1:11.

47. Mutta eikö Kristus olekaan luonamme maailman loppuun asti, niinkuin Hän on luvannut?¹

Kristus on tosi ihminen ja tosi Jumala. Ihmisluonnossaan Hän ei ole nyt maan päällä,² mutta Hänen jumaluutensa, majesteettisuutensa, armonsä ja Henkensä mukaan Hän ei hetkeäkään ole poissa meidän luotamme.³

[1] Matt. 28:20. [2] Matt. 26:11; Joh. 16:28; 17:11; Apt. 3:19-21; Hepr. 8:4. [3] Matt. 28:18-20; Joh. 14:16-19; 16:13; Ef. 4:8.

48. Mutta eivätkö nämä Kristuksen kaksi luontoa ole silloin erillään toisistaan, jos Hänen ihmisluontonsa ei ole siellä, missä Hänen jumaluutensakin on?

Eivät suinkaan. Koska jumaluus on rajaton ja kaikkialla läsnäoleva,¹ siitä täytyy seurata jumaluuden ulottuvan Hänen ottamansa ihmisluonnon rajojen ulkopuolelle. Silti Hänen jumaluutensa on tässä ihmisluonnossa ja pysyy yhdistyneenä siihen.²

[1] Jer. 23:23, 24; Apt. 7:48, 49. [2] Matt. 28:6; Joh. 1:14; 3:13; 11:15; Kol. 2:9.

49. Minkä hyödyn me saamme Kristuksen taivaaseenastumisesta?

Ensinnäkin sen, että Hän on meidän puolustajamme Isänsä luona taivaassa.¹ Toiseksi sen, että meillä on lihamme taivaassa varmana vakuutena siitä, että Hän, seurakunnan Pää, ottaa myös meidät, Hänen jäsenensä, ylös luoksensa.² Kolmanneksi sen, että Hän lähettää meille Henkensä vakuudeksi,³ jonka voimalla me etsimme sitä, mikä on ylhäällä ja missä Kristus istuu Jumalan oikealla puolella, emmekä sitä, mikä on maan päällä.⁴

[1] Room. 8:34; 1 Joh. 2:1. [2] Joh. 14:2; 17:24; 20: 17; Ef. 2:4-6. [3] Joh. 14:16; Apt. 2:33; 2 Kor. 1:21, 22; 5:5. [4] Kol. 3:1-4.

19. Herran Päivä

50. Minkä tähden lisätään: ”istuu Jumalan, Isän, kaikkivaltiaan oikealla puolella”?

Koska Kristus nousi taivaaseen sitä tarkoitusta varten, että Hän voisi siellä asettua seurakuntansa Pääksi,¹ jonka kautta Isä hallitsee kaikkia asioita.²

[1] Ef. 1:20-23; Kol. 1:18. [2] Matt. 28:18; Joh. 5:22, 23.

51. Mitä tämä Kristuksen, meidän Päämme, kirkkaus antaa meille?

Ensinnäkin sen, että Hän Pyhän Henkensä kautta vuodattaa meille, Hänen jäsenilleen, taivaallisia lahjoja¹ ja myös se, että Hän voimallaan puolustaa ja varjelee meitä kaikkia vihollisia vastaan.²

[1] Apt. 2:33; Ef. 4:7-12. [2] Ps. 2:9; 110:1, 2; Joh. 10:27-30; Ilm. 19:11-16.

52. Mikä lohtu sinulle on se, että Kristus ”on sieltä tuleva tuomitsemaan eläviä ja kuolleita”?

Se, että kaikissa murheissani ja vainoissani minä kohotetuin kasvoin odotan sitä yhtä ainoaa tulemaan tuomarina taivaasta, joka uhrasi itsensä minun tähteni Jumalan tuomioistuimella poistaen minulta kaiken kirouksen.¹ Hän heittää kaikki Hänen ja minun viholliseni iankaikkiseen tuomioon, mutta ottaa minut kaikkien valittujensa kanssa Hänen luoksensa, taivaalliseen iloon ja kirkkauteen.²

[1] Luuk. 21:28; Room. 8:22-25; Fil. 3:20,21; Tiit. 2:13, 14. [2] Matt. 25:31-46; 1 Tess. 4:16, 17; 2 Tess. 1:6-10.

20. Herran Päivä

53. Miten sinä uskot ”Pyhään Henkeen”?

Ensinnäkin niin, että Hän on tosi ja iankaikkinen Jumala Isän ja Pojan kanssa.¹ Toiseksi, että Hänet on annettu myös minulle² ja todellisen uskon kautta Hän tekee minut osalliseksi Kristuksesta ja kaikista Kristuksen ansioista,³ lohduttaa minua⁴ ja pysyy kanssani ikuisesti.⁵
[1] 1 Moos. 1:1, 2; Jes. 48:16; ; Apt. 5:3, 4; 1 Kor. 3:16; 1 Kor. 6:19; Gal. 4:6; Ef. 1:13. [2] Matt. 28:19; 2 Kor. 1:21, 22; Gal. 3:14; 1 Piet. 1:2. [3] Joh. 15:26; Apt. 9:31. 1 Piet. 1:2; 1 Cor 6:17. [4] Apt. 9:31. [5] Joh. 14:16, 17; 1 Piet. 4:14.

21. Herran Päivä

54. Miten sinä uskot ”pyhän yhteisen seurakunnan”?

Niin, että Jumalan Poika aikojen alusta maailman loppuun asti¹ koottaa, puolustaa ja säilyttää itselleen Henkensä ja Sanansa kautta koko ihmissuvusta² todellisen uskon ykseydessä olevan, ikuisen elämään valitun seurakunnan,³ ja että minä olen ja pysyn ikuisesti sen elävänä jäsenenä.⁴
[1] Joh. 10:10; Ef. 1:10-13; [2] 1 Moos. 26:4. Jes 59:21; Matt. 16:18; Room. 8:29-30; 10:14-17; Ef. 4:3-6; 5:26. [3] Ps. 71:18; Apt. 2:46; 1 Kor 1:8-9; 11:26; Joh. 28-30. [4] 1 Joh. 2:19; 3:21.

55. Miten sinä ymmärrät ”pyhään yhteyden”?

Ensinnäkin niin, että kaikki uskovat ovat Kristuksen jäseninä yhteisesti osallisia Hänen kanssaan kaikista Hänen rikkauksistaan ja lahjoistaan.¹ Toiseksi niin, että jokaisen on tiedettävä velvollisuudekseen

käyttää lahjojaan alttiisti ja iloiten muiden jäsenten hyväksi ja pelastukseksi.²

[1] Room. 8:32; 1 Kor. 6:17; 12:4-7, 12, 13; 1 Joh. 1:3. [2] Room. 12:4-8; 1 Kor. 12:12-13; 13:1-7; Fil. 2:4-8.

56. Miten sinä uskot ”syntien anteeksiantamisen”?

Niin, että Kristuksen hyvityksen tähden Jumala ei enää muista syntejäni¹ eikä turmeltunutta luontoani, jota vastaan joudun kamppailemaan koko elämäni ajan,² vaan armollisesti pukee minut Kristuksen vanhurskauteen, jotta minua ei koskaan tuomittaisi Jumalan tuomioistuimen edessä.³

[1] Ps. 103:3, 4, 10, 12; Miik. 7:18, 19; 2 Kor. 5:18-21; 1 Joh. 1:7; 2:2. [2] Room. 7:21-25. [3] Joh. 3:17, 18; 5:24; Room. 8:1, 2.

22. Herran Päivä

57. Minkä lohdun saat, kun uskot ”ruumiin ylösnousemisen”?

Sen, että sieluni ei ainoastaan oteta välittömästi tämän elämän jälkeen ylös seurakunnan Pään, Kristuksen, luo,¹ vaan myös tämä ruumiini, Kristuksen voimalla herätettynä, yhdistetään jälleen sieluni kanssa ja tehdään Kristuksen kirkkaan ruumiin kaltaiseksi.²

[1] Luuk. 16:22; 23:43; Fil. 1:21-23. [2] Job 19:25-27; 1 Kor. 15:20, 42-46, 54; Fil. 3:21; 1 Joh. 3:2.

58. Minkä lohdun saat opinkohdasta ”iankaikkisen elämän”?

Niinkuin jo nyt tunnen sydämessäni iankaikkisen ilon alun,¹ saan tämän elämän jälkeen periä täydellisen autuuden ”*mitä silmä ei ole*

näbnyt eikä korva kuullut, mikä ei ole ihmisen sydämeen noussut,” ja ylistää Jumalaa siinä iankaikkisesti.²

[1] Joh. 17:3; Room. 14:17; 2 Kor. 5:2-3. [2] Joh. 17:3; 1 Kor. 2:9.

23. Herran Päivä

59. Miten se sinua nyt auttaa, kun uskot kaiken tämän?

Siten, että olen Kristuksessa Jumalan edessä vanhurskas ja iankaikkisen elämän perillinen.¹

[1] Hab. 2:4; Joh. 3:36; Room. 1:17; 5:1, 2.

60. Miten sinä olet Jumalan edessä vanhurskas?

Vain todellisen uskon kautta Jeesukseen Kristukseen.¹ Vaikka omatuntoni syyttääkin minua siitä,² että olen rikkonut raskaasti kaikkia Jumalan käskyjä, pitämättä niistä yhtäkään, ja vaikka olen edelleenkin taipuvainen kaikkeen pahaan,³ Jumala kuitenkin yksin armosta⁵ ilman mitään omia ansioitani⁴ antaa ja lukee minulle Kristuksen täydellisen sovituksen, vanhurskauden ja pyhyden⁶ niin, että olen aivan kuin minussa ei koskaan olisi ollutkaan mitään syntiä, enkä olisi koskaan tehnytään syntiä. Olen ikään kuin olisin täysin suorittanut kaiken sen kuuliaisuuden, jonka vain Kristus on saavuttanut puolestani.⁷ Minun tulee ainoastaan tarttua tähän Kristuksen ansioon sydämestäni uskoen.⁸

[1] Room. 3:21-28; Gal. 2:16; Ef. 2:8, 9; Fil. 3:8-11. [2] Room. 3:9, 10. [3] Room. 7:23. [4] 5 Moos. 9:6; Hes. 36:22; Tiit. 3:4, 5. [5] Room. 3:24; Ef. 2:8. [6] Room. 4:3-5; 2 Kor. 5:17-19; 1 Joh. 2:1, 2. [7] Room. 4:24, 25; 2 Kor. 5:21. [8] Joh. 3:18; Apt. 16:30, 31; Room. 3:22.

61. Miksi sanot olevasi vanhurskas vain uskon kautta?

En sen vuoksi, että olisin Jumalalle otollinen kelvollisen uskoni

tähden, vaan ainoastaan koska Kristuksen sovitus, vanhurskaus ja pyhyys on minun vanhurskauteni Jumalan edessä.¹ Tätä en voi ottaa vastaan ja omistaa itselleni millään muulla tavalla kuin yksin uskon kautta.²

[1] 1 Kor. 1:30, 31; 2:2. [2] Room. 10:10; 1. Joh. 5:10-12.

24. Herran Päivä

62. Mutta miksi hyvät tekomme eivät voi olla kokonaan tai osittain vanhurskaudemme Jumalan edessä?

Koska vanhurskauden, joka voidaan hyväksyä Jumalan tuomioistuimen edessä, täytyy olla ehdottoman täydellinen ja kaikin puolin Jumalan lain mukainen.¹ Mutta parhaatkin tekomme tässä elämässä ovat kaikki epätäydellisiä ja synnin saastuttamia.²

[1] 5 Moos. 27:26; Gal. 3:10. [2] Jes. 64:6.

63. Mitä?! Eivätkö hyvät tekomme ole ansioita, jotka Jumala kuitenkin palkitsee tässä ja tulevassa elämässä?

Tämä palkkio ei ole ansiosta¹ vaan armosta.²

[1] Matt. 5:12; Hepr. 11:6. [2] Luuk. 17:10; 2 Tim. 4:7, 8.

64. Mutta eikö tämä oppi tee ihmisistä huolettomia ja jumalattomia?

Ei, sillä on mahdotonta, että todellisen uskon kautta Kristukseen oksastetut eivät tuottaisi kiitollisuuden hedelmiä.¹

[1] Matt. 7:18; Luuk. 6:43-45; Joh. 15:5.

25. Herran Päivä

65. Koska meidät on siis tehty osallisiksi Kristuksesta ja kaikista Hänen ansioistaan yksin uskon kautta, mistä tämä usko on peräisin?

Pyhästä Hengestä,¹ joka vaikuttaa uskon sydämissämme evankeliumin julistuksen kautta² ja vahvistaa sen sakramenttien käytön kautta.³

[1] Joh. 3:5; 1 Kor. 2:10-14; Ef. 2:8; Fil. 1:29. [2] Room. 10:17; 1 Piet. 1:23-25. [3] Matt. 28:19, 20; 1 Kor. 10:16.

66. Mitä sakramentit ovat?

Sakramentit ovat näkyviä pyhiä merkkejä ja sinettejä, jotka Jumala on asettanut sitä varten, että Hän niiden kautta julistaisi ja sinetöisi meille yhä täydemmin evankeliumin lupauksen,¹ nimittäin sen, että Hän antaa meille ilmaiseksi syntimme anteeksi ja iankaikkisen elämän Kristuksen ristillä suorittaman ainoan uhrin tähden.²

[1] 1 Moos. 17:11; 5 Moos. 30:6; Room. 4:11 [2] Matt. 26:27, 28; Apt. 2:38; Hepr. 10:10.

67. Ovatko siis Sana ja sakramentit molemmat säädetty ja määrätty tätä tarkoitusta varten suuntaamaan uskomme Jeesuksen Kristuksen ristinuuhriin pelastuksemme ainoana perustana?

Ovat todella, sillä Pyhä Henki opettaa meille evankeliumissa ja vakuuttaa meille sakramenttien kautta, että koko pelastuksemme on Kristuksen yhden ainoan uhrin varassa, jonka Hän uhraisi puolestamme ristillä.¹

[1] Room. 6:3; 1 Kor. 11:26; Gal. 3:27.

68. Kuinka monta sakramenttia Kristus on asettanut uudessa liitossa?

Kaksi, nimittäin pyhän kasteen ja pyhän ehtoollisen.¹

[1] Matt. 28:19, 20; 1 Kor. 11:23-26.

PYHÄSTÄ KASTEESTA

26. Herran Päivä

69. Kuinka sinua varoitetaan ja vakuutetaan pyhässä kasteessa siitä, että Kristuksen yksi ainoa uhri ristillä on sinulle todella hyödyllinen?

Näin: Kristus määräsi tämän ulkoisen pesun vedellä¹ liittäen siihen tämän lupauksen, että yhtä varmasti minut pestään Hänen verellään ja Hengellään kaikesta sieluni saastasta, eli kaikista synneistäni, kuin minut pestään ulkoisesti vedellä, jolla ruumiin saastaisuus yleisesti pestään pois.²

1] Matt. 28:19. [2] Matt. 3:11; Mark. 16:16; Joh. 1:33; Apt. 2:38; Room. 6:3, 4; 1 Piet. 3:21.

70. Mitä on tulla peytyksi Kristuksen verellä ja Hengellä?

Se on sitä, että saamme Jumalalta ilmaiseksi syntien anteeksiantamisen Kristuksen veren tähden, jonka Hän vuodatti puolestamme omalla uhrillaan ristillä.¹ Se on myös sitä, että Pyhä Henki uudistaa ja pyhittää meidät Kristuksen jäseniksi, jotta voisimme yhä enemmän kuolla synnille eläen pyhää ja nuhteetonta elämää.²

[1] Hes. 36:25; Sak. 13:1; Ef. 1:7; Hepr. 12:24; 1 Pet. 1:2; Ilm. 1:5; 7:14. [2] Joh. 3:5-8; Room. 6:4; 1 Kor. 6:11; Kol. 2:11, 12.

71. Missä Kristus on luvannut meille, että Hän pesee meidät yhtä varmasti verellään ja Hengellään, kuin meidät on pesty vesikasteessa?

Kasteessa, joka on lausuttu näin: ”Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni, kastamalla heidät Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen”¹ ja ”Joka uskoo ja kastetaan, se pelastuu; mutta joka ei usko, se tuomitaan kadotukseen.” Tämä lupaus toistuu myös siellä, missä Raamattu kutsuu kastetta uudestisyntymisen pesoksi ja syntien pois pesemiseksi.²

[1] Mark. 16:16. [2] Tiit. 3:5; Apt. 22:16.

27. Herran Päivä

72. Onko siis tämä ulkoinen vesikaste itse synnin pois peseminen?

Ei ole, sillä ainoastaan Jeesuksen Kristuksen veri ja Pyhä Henki puhdistavat meidät kaikesta synnistä.¹

[1] Matt. 3:11; 1. Piet. 3:21; 1 Joh. 1:7.

73. Miksi sitten Pyhä Henki kutsuu kastetta uudestisyntymisen pesoksi ja syntien pois pesemiseksi?

Jumala ei puhu näin ilman suurta syytä. Hän ei vain opeta meille sitä, että niinkuin ruumiin lika pestään vedellä,¹ niin myös syntimme poistetaan Jeesuksen Kristuksen verellä ja Hengellä. Jumala erityisesti puhuu näin siksi, että Hän voisi tällä jumalallisella vakuudella ja merkillä vahvistaa meille, että olemme hengellisesti puhdistetut synneistämme yhtä todellisesti kuin olemme ulkoisesti vedellä pestyjä.²

[1] 1 Kor. 6:11; Ilm. 1:5; 7:14. [2] Mark. 16:16; Apt. 2:38; Room. 6:3, 4; Gal. 3:27.

74. Onko vauvat myös kastettava?

Kyllä, sillä hekin kuuluvat liittoon ja Jumalan seurakuntaan niinkuin aikuiset ja synneistä lunastus Kristuksen veren ja Pyhän Hengen, uskomme alullepanijan, kautta ei ole yhtään vähempää luvattu pienille lapsille kuin aikuisille.¹ Siksi heidätkin on kasteen kautta liiton merkkinä otettava kristilliseen seurakuntaan ja erotettava ei-uskovien

lapsista.² Vanhassa liitossa (tai testamentissa) tämä tehtiin ympärileikkauksen kautta,³ jonka sijaan säädettiin kaste uudessa liitossa.⁴

[1] 1 Moos. 17:7; Matt. 19:14; Ps. 22:11; Jes. 44:1-3; Apt. 2:38, 39; 16:31. [2]

Apt. 10:47; 1 Kor. 7:14. [3] 1 Moos. 17:9-14. [4] Kol. 2:11-13.

HERRAMME JEESUKSEN KRISTUKSEN PYHÄSTÄ EHTOOLLISESTA

28. Herran Päivä

75. Miten sinua muistutetaan ja vakuutetaan Herran ehtoollisessa siitä, että olet osallinen Kristuksen kerta-kaikkisesta ristinuhrista ja kaikista Hänen ansioistaan?

Näin: Kristus on käsenyt minua ja kaikkia uskovia syömään tätä murettua leipää ja juomaan tästä maljasta Hänen muistokseen Hänen lisätessään siihen nämä lupaukset: yhtä todellisesti, kuin näen silmilläni Herramme leivän ja maljan minulle murettuna ja annettuna on Hänen ruumiinsa murettu ristillä minun puolestani ja Hänen verensä vuodatettu minun tähteni. Hän ruokkii ja ravitsee minun sieluni iankaikkiseen elämään ristiinnaulitulla ruumillaan ja vuodate-tulla verellään yhtä varmasti, kuin otan pastorin kädestä vastaan ja maistan suullani Herran leivän ja maljan Kristuksen ruumiin ja veren varmoina merkkeinä.¹

[1] Matt. 26:26-28; Mark. 14:22-24; Luuk. 22:19, 20; 1 Kor. 11:23-25.

76. Mitä sitten on syödä Kristuksen ristiinnaulittu ruumis ja juoda Hänen vuodatettu veri?

Se ei ole ainoastaan kaikkien Kristuksen kärsimysten ja kuoleman

omaksumista sydämeistä uskoen synninpäästön¹ ja iankaikkisen elämän saamiseksi.² Se on myös sitä, että Pyhä Henki, asuen Kristuksessa ja meissä,³ liittää meidät yhä enemmän Hänen pyhään ruumiiseensa, niin että olemme liha Hänen lihastaan ja luu Hänen luustaan, vaikka Kristus on taivaassa ja me maan päällä ja että me elämme ja meitä hallitaan ikuisesti yhden Hengen kautta, niinkuin ruumiimme jäseniäkin hallitsee yksi sielu.⁴

[1] Joh. 6:35, 40, 50-54. [2] Joh. 6:55, 56; 1 Kor. 12:13. [3] Apt. 1:9-11; 3:21; 1 Kor. 11:26; Kol. 3:1; 1 Kor. 6:15, 17; Ef. 5:29, 30; 1 Joh. 4:13. [4] Joh. 6:56-58; 15:1-6; Ef. 4:15, 16; 1 Joh. 3:24.

77. Missä Kristus on luvannut, että Hän ruokkii ja ravitsee uskovia yhtä varmasti ruumiillaan ja verellään, kun he syövät tätä murettua leipää ja juovat tästä maljasta?

Ehtoollisen asettamisessa, joka on ilmaistu näin: ”Herra Jeesus sinä yönä, jona Hänet kavallettiin, otti leivän, kiitti, mursi ja sanoi: ”Tämä on minun ruumiini, joka teidän edestänne annetaan; tehkää tämä minun muistokseni.” Samoin Hän otti myös maljan aterian jälkeen ja sanoi: ”Tämä malja on uusi liitto minun veressäni; niin usein kuin te juotte, tehkää se minun muistokseni. Sillä niin usein kuin te syötte tätä leipää ja juotte tämän maljan, te julistatte Herran kuolemaa, siihen asti kuin Hän tulee.”¹ Tämän lupauksen toistaa pyhä apostoli Paavali, kun hän sanoo: ”Siunauksen malja, jonka me siunaamme, eikö se ole osallisuus Kristuksen vereen? Se leipä, jonka murramme, eikö se ole osallisuus Kristuksen ruumiiseen? Koska leipä on yksi, niin me monet olemme yksi ruumis; sillä me olemme kaikki tuosta yhdestä leivästä osalliset.”²

[1] 1 Kor. 11:23-26 [2] 1 Kor. 10:17, 17.

29. Herran Päivä

78. Muuttuvatko siis leipä ja viini Kristuksen todelliseksi ruumiiksi ja vereksi?

Eivät muutu. Samoin kuin kastevesi ei muutu Kristuksen vereksi eikä itsessään ole synnin pois peseminen, vaan se on yksinomaan Jumalan säätämä merkki ja vakuus¹ siitä, niin ei leipäkään muutu ehtoollisessa todelliseksi Kristuksen ruumiiksi,² vaikka sitä kutsutaankin sakramenttien luonteen ja ominaisuuksien mukaan Kristuksen Jeesuksen ruumiiksi.³

[1] Ef. 5:26; Tiit. 3:5. [2] Matt. 26:26-29. [3] 1 Kor. 10:16, 17; 11:26-28; 1 Moos. 17:10, 11; 2 Moos. 12:11, 13; 1 Kor. 10:3, 4; 1 Piet. 3:21.

79. Miksi sitten Kristus kutsuu leipää omaksi ruumiikseen ja maljaa omaksi verekseen tai uudeksi liitoksi Hänen veressään ja Paavali kutsuu niitä osallisuudeksi Kristuksen ruumiiseen ja vereen?

Kristus ei puhu näin ilman suurta syytä. Hän ei ainoastaan opeta meille, että samoin kuin leipä ja viini tukevat tätä ajallista elämää, samoin Hänen ristiinnaulittu ruumiinsa ja vuodatettu verensä ovat todellinen ruoka ja juoma, joilla sielumme ruokitaan iankaikkiseen elämään.¹ Erityisesti näiden näkyvien merkkien ja sinettien kautta Hän vakuuttaa meidät siitä, että me olemme (Pyhän Hengen vaikutuksesta) yhtä lailla Hänen todellisen ruumiinsa ja verensä todellisia osallisia, kun otamme ruumiimme suulla vastaan nämä pyhät merkit Hänen muistokseen.² Kaikki Hänen kärsimyksensä ja kuuliaisuutensa ovat niin varmasti meidän omamme, kuin olisimme itse kärsineet ja tehneet Jumalalle hyvityksen synneistämme.³

[1] Joh. 6:51, 55. [2] 1 Kor. 10:16, 17; 11:26. [3] Room. 6:5-11.

30. Herran Päivä

80. Mitä eroa on Herran ehtoollisella ja Paavin Messulla?

Herran ehtoollinen todistaa meille, että meillä on täysi anteeksiantamus kaikista synneistämme Jeesuksen Kristuksen yhden ainoan uhrin kautta, jonka Hän itse on kerran aikaansaanut ristillä.¹ Herran ehtoollinen myös todistaa, että olemme Pyhän Hengen kautta istutetut Kristukseen,² joka ei ihmisluonnossaan ole nyt maan päällä vaan taivaassa, Jumalan, Hänen Isänsä oikealla puolella³ ja siellä Häntä on palvottava⁴ – mutta Messu opettaa, että elävät ja kuolleet eivät saa syntien anteeksiantamusta Kristuksen kärsimysten kautta, ellei pappi myös päivittäin uhraa Kristusta heidän puolestaan. Vieläpä, että Kristus on ruumiillisesti leivän ja viinin muodossa, ja siksi Häntä tulee palvoa niissä. Messu ei siis pohjimmiltaan ole muuta kuin Jeesuksen Kristuksen yhden uhrin ja kärsimysten kieltämistä ja kirottua epäjumalanpalvelusta.

[1] Matt. 26:28; Joh. 19:30; Hepr. 7:27; 9:12, 25, 26; 10:10-18. [2] 1 Kor. 6:17; 10:16, 17. [3] Joh. 20:17; Apt. 7:55, 56; Hepr. 1:3; 8:1. [4] Joh. 4:21-24; Fil. 3:20; Kol. 3:1; 1. Tess. 1:10.

81. Keille ehtoollinen on asetettu?

Niille, jotka todella ovat murheellisia synneistään ja luottavat kuitenkin siihen, että ne on annettu heille anteeksi Kristuksen tähden ja että Hänen kärsimyksensä ja kuolemansa peittää heidän jäljellä olevat heikkoutensa. Ja niille, jotka myös vilpittömästi haluavat, että heidän uskonsa vahvistuisi yhä enemmän ja että heidän elämänsä olisi yhä

pyhempää – mutta tekopyhät ja sellaiset, jotka eivät vilpittömin sydämin käänny Jumalan puoleen, syövät ja juovat tuomiota itselleen.¹

[1] 1 Kor. 10:19-22; 11:26-32.

82. Täytyykö niidenkin päästää tälle ehtoolliselle, jotka tunnustuksellaan ja elämällään julistavat itsensä epäuskoisiksi ja jumalattomiksi?

Ei. Silloinhan Jumalan liitto tulisi häväistyksi ja Hänen vihansa syytyisi koko seurakuntaa vastaan;¹ siksi kristillisen seurakunnan velvollisuus on Kristuksen ja Hänen apostoliensa määräyksen mukaisesti sulkea sellaiset ihmiset pois taivastenvaltakunnan avaimilla, kunnes he osoittavat elämässään muutosta.

[1] Ps. 50:16; Jes. 1:11-17; 1 Kor. 11:17-34.

31. Herran Päivä

83. Mitkä ovat taivasten valtakunnan avaimet?

Pyhän evankeliumin saarnaaminen ja kristillinen kuri; näillä kahdella avaimella taivasten valtakunta avataan uskovalle ja suljetaan ei-uskovalta.¹

[1] Matt. 16:19; Joh. 20:21-23.

84. Miten taivaan valtakunta avataan ja suljetaan pyhän evankeliumin julistuksen kautta?

Näin: kun Kristuksen käskyn mukaan se julistetaan ja todistetaan julkisesti aivan jokaiselle uskovalle, että aina kun he ottavat vastaan evankeliumin lupauksen todellisen uskon kautta, kaikki heidän syntinsä Jumala todella antaa heille anteeksi Kristuksen ansioiden tähden. Ja päinvastoin, kun kaikille epäuskoisille ja sellaisille, jotka eivät

tee vilpittömästi parannusta, julistetaan ja todistetaan, että he ovat alttiina Jumalan vihalle ja iankaikkiselle tuomiolle niin kauan kuin he ovat kääntymättömiä. Evankeliumin todistuksen mukaan Jumala tulee tuomitsemaan heidät sekä tässä, että tulevassa elämässä.¹

[1] Matt. 16:19; Joh. 3:31-36; 20:21-23.

85. Miten taivaan valtakunta suljetaan ja avataan kristillisellä kurilla?

Näin: Kristuksen käskyn mukaan niistä, jotka kristityn nimeä kantaen pitävät yllä kristinuskon vastaisia oppeja tai käytäntöjä eivätkä monien veljellisten kehotusten jälkeenkään suostu luopumaan erehdyksistään ja syntisestä elämäntavastaan, tulee ilmoittaa seurakunnalle tai niille, jotka seurakunta on siihen määrännyt. Jos he halveksivat seurakunnan kehotusta, on seurakunnan suljettava heidät sakramenttien ulkopuolelle, jolloin heidät suljetaan pois kristillisestä seurakunnasta ja itse Jumalan toimesta Kristuksen valtakunnasta.¹ Heidät otetaan jälleen Kristuksen ja hänen seurakuntansa jäseniksi, kun he lupaavat ja osoittavat todellista parannusta.²

[1] Matt. 18:15-20; 1 Kor. 5:3-5; 11-13; 2 Tess. 3:14, 15. [2] Luuk. 15:20-24; 2 Kor. 2:6-11.

32. Herran Päivä

86. Jos meidät on pelastettu kurjuudestamme Kristuksen kautta, yksin armosta ilman mitään omia ansioitamme, miksi meidän täytyy vielä tehdä hyviä tekoja?

Koska Kristus, lunastettuaan ja vapautettuaan meidät verellään, myös uudistaa meidät Pyhän Henkensä kautta oman kuvansa kaltaisuuteen, jotta voisimme koko vaelluksellamme todistaa kiitollisuuttamme Jumalalle Hänen siunauksestaan¹ ja jotta Hän olisi meidän kauttamme ylistetty. Myös sen tähden, että jokainen saisi elämässään varmuuden omasta uskostaan sen hedelmien kautta² ja että meidän puhtaalla puheellamme saataisiin toisetkin Kristuksen luokse.³

[1] Room. 6:13; 12:1, 2; 1 Piet. 2:5-10; Matt. 5:16; 1 Kor. 6:19, 20. [2] Matt. 7:17, 18; Gal. 5:22-24; 2 Piet. 1:10, 11. [3] Matt. 5:14-16; Room. 14:17-19; 1 Piet. 2:12; 3:1, 2.

87. Eivätkö siis ne voi pelastua, jotka jatkavat pahaa ja kiittämätöntä elämäänsä eivätkä käänny Jumalan puoleen?

Eivät missään nimessä, sillä Pyhä Raamattu julistaa, ettei kukaan siiveetön, epäjumalanpalvelija, avionriikkoja, varas, ahne, juoppo, herjaaja, ryöstäjä tai muu sellainen saa periä Jumalan valtakuntaa.¹

[1] 1 Kor. 6:9, 10; Gal. 5:19-21; Ef. 5:5, 6; 1 Joh. 3:14.

33. Herran Päivä

88. Kuinka monesta osasta ihmisen todellinen kääntymys koostuu?

Kahdesta osasta: vanhan ihmisen kuolettamisesta ja uuden eläväksi tekemisestä.¹

[1] Room. 6:1-11; 1 Kor. 5:7; 2 Kor. 5:17; Ef. 4:22-24; Kol. 3:5-10.

89. Mitä on vanhan ihmisen kuolettaminen?

Se on sydämen suru synnistä, joka saa meidät vihaamaan sitä ja aina kääntymään yhä enemmän pois siitä.¹

[1] Ps. 51:3, 4, 17; Jooel 2:12, 13; Room. 8:12, 13; 2 Kor. 7:10.

90. Mitä on uuden ihmisen eläväksi tekeminen?

Se on sydämen vilpitön ilo Jumalassa Kristuksen kautta,¹ joka saa meidät elämään iloiten Jumalan mielen mukaan kaikissa hyvissä teoissa.²

[1] Ps. 51:8, 12; Jes. 57:15; Room. 5:1; 14:17. [2] Room. 6:10, 11; Gal. 2:20.

91. Mitä ovat hyvät teot?

Ainoastaan niitä, jotka lähtevät todellisesta uskosta¹ ja tehdään Jumalan lain² mukaan ja Hänen kunniakseen.³ Niitä eivät ole teot, jotka perustuvat omiin mielipiteisiimme tai ihmisten lakeihin.⁴

[1] Joh. 15:5; Room. 14:23; Hepr. 11:6. [2] 3 Moos. 18:4; 1 Sam. 15:22; Ef. 2:10.

[3] 1 Kor. 10:31. [4] 5 Moos. 12:32; Jes. 29:13; Hes. 20:18, 19; Matt. 15:7-9.

34. Herran Päivä

92. Mikä on Jumalan laki?

Jumala puhui kaikki nämä sanat: “Minä olen Herra, sinun Jumalasi, joka vein sinut pois Egyptin maasta, orjuuden pesästä.

- I. Älä pidä muita jumalia minun rinnallani.
- II. Älä tee itsellesi jumalankuvaa äläkä mitään kuvaa, älä niistä, jotka ovat ylhäällä taivaassa, älä niistä, jotka ovat alhaalla maan päällä, äläkä niistä, jotka ovat vesissä maan alla. Älä kumarra niitä äläkä palvele niitä. Sillä minä, Herra, sinun Jumalasi, olen kiivas Jumala, joka kosten isien pahat teot lapsille kolmanteen ja neljänteen polveen, niille, jotka minua vihaavat; mutta teen laupeuden tuhansille, jotka minua rakastavat ja pitävät minun käskyni.
- III. Älä turhaan lausu Herran, sinun Jumalasi, nimeä, sillä Herra ei jätä rankaisematta sitä, joka hänen nimensä turhaan lausuu.
- IV. Muista pyhittää lepopäivä. Kuusi päivää tee työtä ja toimita kaikki askareesi; mutta seitsemäs päivä on Herran, sinun Jumalasi, sapatti; silloin älä mitään askaretta toimita, älä sinä älköönkä sinun poikasi tai tyttäresi, sinun palvelijasi tai palvelijattaresi tai juhtasi älköönkä muukalaisesi, joka sinun porteissasi on. Sillä kuutena päivänä Herra teki taivaan ja maan ja meren ja kaikki, mitä niissä on, mutta seitsemäntenä päivänä hän lepäsi; sen tähden Herra siunasi lepopäivän ja pyhitti sen.

- V. Kunnioita isääsi ja äitiäsi, että kauan eläisit siinä maassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa.
- VI. Älä tapa.
- VII. Älä tee huorin.
- VIII. Älä varasta.
- IX. Älä sano vääriä todistusta lähimmäisestäsi.
- X. Älä himoitse lähimmäisesi huonetta. Älä himoitse lähimmäisesi vaimoa äläkä hänen palvelijaansa, palvelijatartaan, härkäänsä, aasiansa äläkä mitään, mikä on lähimmäisesi omaa.”¹

[1] 2 Moos. 20:1-17; 5 Moos. 5:6-21.

93. Miten nämä käskyt on jaettu?

Kahteen laintauluun: ensimmäisen taulun neljä käskyä opettavat mitä velvollisuuksia meillä on Jumalaa kohtaan ja toisen taulun kuusi käskyä opettavat, mitä velvollisuuksia meillä on lähimmäistämme kohtaan.¹

[1] Matt. 22:37-40.

94. Mitä Jumala määrää ensimmäisessä käskyssä?

Sen, että oman sieluni kadotuksen uhalla kartan ja pakenen kaikkea epäjumalanpalvelusta,¹ noituutta, ennustamista, taikauskoa,² pyhimyksiin tai mihinkään toiseen olentoon vetoamista³ ja että tunnustan oikealla tavalla ainoan todellisen Jumalan,⁴ luotan yksin Häneen⁵ nöyrästi ja kärsivällisesti⁷ alistuen Hänelle⁶ ja odotan kaikkea hyvää

vain Häneltä,⁸ rakastaen,⁹ peläten¹⁰ ja ylistäen Häntä¹¹ koko sydämes-
täni, niin että mieluummin sanoudun irti kaikista luoduista, kuin
teen pienintäkään asiaa Hänen tahtoaan vastaan.¹²

[1] 1 Kor. 6:9, 10; 10:5-14; 1 Joh. 5:21. [2] 3 Moos. 19:31; 5 Moos. 18:9-12. [3]
Matt. 4:10; Ilm. 19:10; 22:8, 9. [4] Joh. 17:3. [5] Jer. 17:5, 7. [6] 1 Piet. 5:5, 6. [7]
Room. 5:3, 4; 1 Kor. 10:10; Fil. 2:14; Kol. 1:11; Hepr. 10:36. [8] Ps. 104:27, 28;
Jes. 45:7; Jaak. 1:17. [9] 5 Moos. 6:5; (Matt. 22:37). [10] 5 Moos. 6:2; Ps. 111:10;
San. 1:7; 9:10; Matt. 10:28; 1 Piet. 1:17. [11] 5 Moos. 6:13; (Matt. 4:10); 5
Moos. 10:20. [12] Matt. 5:29, 30; 10:37-39; Apt. 5:29.

95. Mitä on epäjumalanpalvelus?

Epäjumalanpalvelus on sitä, että sen ainoan todellisen Jumalan sijaan
tai rinnalle, joka on ilmoittanut itsensä Sanassaan, kuvittelemme tai
otamme jotakin muuta, johon laitamme luottamuksemme.¹

[1] 1 Aik. 16:26; Gal. 4:8, 9; Ef. 5:5; Fil. 3:19.

35. Herran Päivä

96. Mitä Jumala vaatii toisessa käskyssä?

Ettemme millään tavoin tee Jumalasta kuvia,¹ emmekä palvo Häntä
millään muulla tavalla kuin Hän on Sanassaan käsenyt.²

[1] 5 Moos. 4:15-19; Jes. 40:18-25; Apt. 17:29; Room. 1:23. [2] 3 Moos. 10:1-7; 5
Moos. 12:30; 1. Sam. 10:1-7; 5 Moos. 12:30; 1 Sam. 12:30. 15:22, 23; Matt. 15:9;
Joh. 4:23, 24.

97. Eikö kuvia sitten pidä tehdä lainkaan?

Jumalaa ei voi, eikä saa kuvien kautta kuvata millään tavalla. Mutta
mitä tulee luotuihin, vaikka niitä saakin näin kuvata, Jumala

kuitenkin kieltää kuvien tekemisen tai ottamisen luotujen palvontaa tai Jumalan palvelemista varten.¹

[1] 2 Moos. 34:13, 14, 17; 4 Moos. 33:52; 2 Kun. 18:4, 5; Jes. 40:25.

98. Mutta eikö kuvia voisi suvaita seurakunnissa kansan kirjoina?

Ei, sillä emme saa väittää olevamme viisaampia kuin Jumala, joka haluaa, että Hänen kansaansa opetetaan, ei mykkien kuvien kautta, vaan Hänen Sanansa elävällä julistuksella.¹

[1] Jer. 10:8; Hab. 2:18-20; Room. 10:14, 15, 17; 2 Tim. 10:14, 15, 17; 2 Tim. 3:16, 17; 2 Piet. 1:19.

36. Herran Päivä

99. Mitä kolmannessa käskyssä vaaditaan?

Sitä, ettemme kiroen,¹ väärää valaa vannonen² tai holtittomasti vannonen³ häpäise ja käytä väärin Jumalan nimeä ja ettemme ole osallisia näihin hirvittäviin synteihin hyväksyen ne hiljaisesti toisissa.⁴ Ja lyhyesti, ettemme käytä Jumalan pyhää nimeä muuten kuin pelolla ja kunnioituksella,⁵ jotta Hän olisi kauttamme oikein tunnustettu ja palvottu, saaden kunnian kaikissa sanoissamme ja teoissamme.⁶

[1] 3 Moos. 24:10-17. [2] 3 Moos. 19:12 [3] Matt. 5:37; Jaak. 5:12. [4] 3 Moos. 5:1; San. 29:24. [5] Ps. 99:1-5; Jes. 45:23; Jer. 4:2. [6] Matt. 10:32, 33; Room. 10:9, 10; Ps. 50:14, 15; 1 Tim. 2:8; Room. 2:24; Kol. 3:17; 1. Tim. 6:1.

100. Onko sitten Jumalan nimen häpäiseminen vannomalla ja kiroamalla niin kauhistuttava synti, että Hänen vihansa syttyy niitäkin kohtaan, jotka eivät parhaansa mukaan auta estämään ja kieltämään sitä?

Totisesti on,¹ sillä ei ole mitään suurempaa syntiä tai Jumalaa vihasuttavampaa syntiä, kuin Hänen nimensä häpäiseminen. Siksi Hän käski rangaista tätä syntiä jopa kuolemalla.²

[1] 3 Moos. 5:1. [2] 3 Moos. 24:16.

37. Herran Päivä

101. Saammeko siis vannoa kunnioittavasti Jumalan nimeen?

Kyllä, kun esivalta vaatii sitä, tai kun välttämättömyys vaatii meitä vahvistamaan uskollisuutta ja totuutta Jumalan kunniaksi ja lähimmäisemme hyväksi. Tällainen vala perustuu Jumalan Sanaan,¹ ja siksi pyhät käyttivät sitä oikeutetusti sekä Vanhassa, että Uudessa testamentissa.²

[1] 5. Moos. 6:13; 10:20; Jer. 4:1, 2; Hepr. 6:16. [2] 1 Moos. 21:24; 31:53; Joos. 9:15; 1 Sam. 24:22; 1 Kun. 1:29, 30; Room. 1:9; 2 Kor. 1:23.

102. Voimmeko vannoa myös pyhimysten tai muiden luotujen nimeen?

Emme, sillä laillinen vala on Jumalaan vetoamista, joka ainoana sydänten tuntijana on totuuden todistaja ja rankaisee minua, jos vannon väärin.¹ Tällainen kunnia ei kuulu millekään luodulle.²

[1] Room. 9:1; 2 Kor. 1:23. [2] Matt. 5:34-37; 23:16-22; Jaak. 5:12.

38. Herran Päivä

103. Mitä Jumala vaatii neljännessä käskyssä?

Ensinnäkin, että evankeliumin virka ja (viran) koulut säilytetään,¹ ja että minä, erityisesti lepopäivänä, tulen ahkerasti Jumalan seurakuntaan² kuuntelemaan Hänen Sanaansa,³ olemaan osallinen sakramenteista,⁴ turvaamaan julkisesti Herraan⁵ ja osallistumaan köyhien auttamiseen,⁶ niin kuin kristitylle kuuluu. Toiseksi, että kaikkina elämäni päivinä lakkaan pahoista teoistani ja annan itseni Herran haltuun, jotta Hän toimisi minussa Pyhän Henkensä kautta. Näin aloitan jo tässä elämässä iankaikkisen Sapatin.⁷

[1] Tiit. 1:5; 1 Tim 3:14-15; 4:13-14; 5:17; 1 Kor. 9:11, 13-14 [2] 2 Tim 2:2; 2:15; Ps. 40:10-11; 68:26; Apt. 2:42, 46 [3] 1 Kor. 14:19, 29, 31 [4] 1 Kor. 11:23, 24. [5] Kol. 3:16; 1 Tim. 2:1. [6] Ps. 50:14; 1 Kor. 16:2; 2 Kor. 8 ja 9. [7] Jes. 66:23; Hepr. 4:9-11.

39. Herran Päivä

104. Mitä Jumala vaatii viidennessä käskyssä?

Sen, että osoitan kaiken kunnioituksen, rakkauden ja uskollisuuden isälleni, äidilleni ja kaikille, jotka ovat minun yläpuolellani alistuen heidän hyvään opetukseensa ja kuritukseensa kuuliaisesti,¹ sekä kestäen kärsivällisesti myös heidän heikkoutensa ja vajavaisuutensa,² koska Jumalalle on mieleen hallita meitä heidän kauttaan.³

[1] 2 Moos. 21:17; San. 1:8; 4:1; Room. 13:1, 2; Ef. 5:21, 22; 6:1-9; Kol. 3:18-4:1. [2] San. 20:20; 23:22; 1 Piet. 2:18. [3] Matt. 22:21; Room. 13:1-8; Ef. 6:1-9; Kol. 3:18-21.

40. Herran Päivä

105. Mitä Jumala vaatii kuudennessa käskyssä?

Etten ajatuksin, sanoin, elein, saati teoin, häpäise, vihaa, haavoita tai tapa lähimmäistäni itse, tai toisen välityksellä,¹ vaan jätän syrjään kaiken kostonhimon.² Enkä myöskään vahingoita itseäni enkä tahallani aseta itseäni vaaraan.³ Siksi myös esivalta kantaa miekkaa estääkseen tappamisen.⁴

[1] 1 Moos. 9:6; 3 Moos. 19:17, 18; Matt. 5:21, 22; 26:52. [2] San. 25:21, 22; Matt. 18:35; Room. 12:19; Ef. 4:26. [3] Matt. 4:7; 26:52; Room. 13:11-14.

[4] 1 Moos. 9:6; 2 Moos. 21:14; Room. 13:4.

106. Puhuuko tämä käsky vain tappamisesta?

Kieltäessään tappamisen Jumala opettaa meille, että Hän inhoaa sen syitä, kuten kateutta, vihamielisyyttä, vihaa ja kostonhimoa,¹ ja että Hän pitää kaikkia näitä tappamisena.²

[1] San. 14:30; Room. 1:29; 12:19; Gal. 5:19-21; Jaak. 1:20; 1 Joh. 2:9-11. [2] 1 Joh. 3:15.

107. Mutta riittääkö, ettemme tapa ketään yllä mainitulla tavalla?

Ei, sillä kun Jumala kieltää kateuden, vihamielisyyden ja vihan, Hän käskee meitä rakastamaan lähimmäistämme niin kuin itseämme,¹ osoittamaan kärsivällisyyttä, rauhaa, lempeyttä, laupeutta ja kaikkea ystävällisyyttä häntä kohtaan² ja estämään hänen vahingoittamisensa niin pitkälle kuin se on meistä kiinni. Jumala käskee meitä tekemään hyvää jopa vihamiehillemme.³

[1] Matt. 7:12; 22:39; Room. 12:10. [2] Matt. 5:5; Luuk. 6:36; Room. 12:10, 18; Gal. 6:1, 2; Ef. 4:2; Kol. 3:12; 1 Piet. 3:8. [3] 2 Moos. 23:4, 5; Matt. 5:44, 45; Room. 12:20.

41. Herran Päivä

108. Mitä seitsemäs käsky opettaa meille?

Sitä, että kaikki siveettömyys on Jumalan kiroamaa¹ ja siksi meidän on kaikesta sydämestämme inhottava sitä² ja eletävä puhtaasti ja maltillisesti pyhässä avioliitossa tai naimattomassa elämässä.³

[1] 3 Moos. 18:30; Ef. 5:3-5. [2] Juud. 22, 23. [3] 1 Kor. 7:1-9; 1 Tess. 4:3-8; Hepr. 13:4.

109. Kieltääkö Jumala tässä käskyssä vain aviorikoksen ja sen kaltaiset vakavat synnit?

Koska ruumiimme ja sielumme ovat Pyhän Hengen temppeleitä, Hän käskee meitä säilyttämään ne puhtaina ja pyhinä. Siksi Hän

kieltää kaikki siveettömät teot, eleet, sanat, ajatukset, halut¹ ja kaiken, mikä voi houkutella ihmisiä niihin.²

[1] Matt. 5:27-29; 1 Kor. 6:18-20; Ef. 5:3, 4. [2] 1 Kor. 15:33; Ef. 5:18.

42. Herran Päivä

110. Mitä Jumala kieltää kahdeksannessa käskyssä?

Jumala ei kiellä ainoastaan sellaista varkautta ja ryöstöä,¹ josta esivalta voi langettaa rangaistuksen, vaan Hän käsittää varastamisena kaikki ilkeät temput ja keinot, joilla me aiomme anastaa itsellemme lähimmäisemme omaa voimakeinoin tai petoksella, kuten väärällä vaa'alla, painoilla, mitoilla, petollisella kauppatavaralla, väärennetyllä rahalla, koronkiskonnalla, tai jollain muulla Jumalan kieltämällä tavalla.² Samoin Hän kieltää kaikenlaisen ahneuden, sekä Hänen lahjojensa kaikenlaisen väärinkäytön ja tuhlaamisen.³

[1] 2 Moos. 22:1; 1 Kor. 5:9, 10; 6:9, 10. [2] 5 Moos. 25:13-16; Ps. 15:5; San. 11:1; 12:22; Hes. 45:9-12; Luuk. 6:35; Miik. 6:9-11; Luuk. 3:14; Jaak. 5:1-6; Luuk. 12:15; Ef. 5:5. [3] San. 21:20; 23:20, 21; Luuk. 16:10-13.

111. Mutta mitä Jumala vaatii tässä käskyssä?

Sitä, että edistän lähimmäiseni parasta joka tilanteessa missä vain kykenen ja voin, kohdellen häntä kuten toivoisin toisien kohtelevan itseäni. Lisäksi Jumala myös vaatii, että teen uskollisesti työtä, jotta voisin auttaa puutteenalaisia.

[1] Jes. 58:5-10; Matt. 7:12; Gal. 6:9, 10; Ef. 4:28.

43. Herran Päivä

112. Mitä yhdeksännessä käskyssä vaaditaan?

Sitä, etten anna väärää todistusta ketään ihmistä vastaan enkä vääritele kenenkään sanoja, etten ole herjaaja enkä panettelija, etten tuomitse enkä osallistu kenenkään tuomitsemiseen hätiköidysti tai kuulematta, vaan vältän kaikenlaista valhetta ja petosta, jotka ovat paholaisen tekoja, jotten vetäisi päälleni Jumalan raskasta vihaa.¹ Myös että tuomiossa, oikeudessa ja kaikissa muissa tilanteissa rakastan totuutta, puhun ja tunnustan sen rehellisesti. Lisäksi, että puolustan ja edistän, niin paljon kuin kykenen, lähimmäiseni kunniaa ja hyvää mainetta.²

[1] Ps. 15; San. 19:5, 9; 21:28; Matt. 7:1; Luuk. 6:37; Room. 1:28-32; 3 Moos. 19:11, 12; San. 12:22; 13:5; Joh. 8:44; Ilm. 21:8. [2] 1 Kor. 13:6; Ef. 4:25; 1. Piet. 3:8, 9; 4:8.

44. Herran Päivä

113. Mitä kymmenes käsky vaatii meiltä?

Sitä, ettei pienintäkään taipumusta tai ajatusta, joka on ristiriidassa Jumalan käskyjen kanssa, saa koskaan nousta sydämiimme, vaan että jatkuvasti vihaamme koko sydämestämme kaikkea syntiä ja iloittemme kaikesta vanhurskaudesta.¹

[1] Ps. 19:7-14; 139:23, 24; Room. 7:7, 8.

114. Voivatko ne, jotka ovat kääntyneet Jumalan puoleen pitää nämä käskyt täydellisesti?

Eivät voi, sillä pyhimmilläkin ihmisillä tämän elämän aikana on vain pieni alku tästä kuuliaisuudesta,¹ mutta kuitenkin sellainen, että he vilpittömän päätöksen myötä alkavat elämään, ei ainoastaan joidenkin käskyjen, vaan kaikkien Jumalan käskyjen mukaan.²

[1] Saarn. 7:20; Room. 7:14, 15; 1 Kor. 13:9; 1 Joh. 1:8. [2] Ps. 1:1, 2; Room. 7:22-25; Fil. 3:12-16.

115. Miksi Jumala sitten tahtoo kymmentä käskyä niin tiukasti noudatettavan, jos kukaan ihminen tässä elämässä ei voi niitä pitää?

Ensiksi, että koko elämämme ajan oppisimme yhä enemmän tuntemaan syntisen luontomme ja siten entistä hartaammin etsimään anteeksiantoa synnistä ja vanhurskautta Kristuksessa.¹ Toiseksi, että lakkaamatta ahkerasti pyytäisimme Jumalalta Pyhän Hengen armoa, jotta tulisimme yhä enemmän Jumalan kuvan kaltaisiksi, kunnes saavutamme täydellisyyden määränpään tämän elämän jälkeen.²

[1] Ps. 32:5; Room. 3:19-26; 7:7, 24, 25; 1 Joh. 1:9. [2] 1 Kor. 9:24; Fil. 3:12-14; 1 Joh. 3:1-3.

45. Herran Päivä

116. Miksi rukous on välttämätöntä kristityille?

Koska se on tärkein osa kiitollisuutta, jota Jumala meiltä edellyttää¹ ja koska Jumala antaa armonsa ja Pyhän Henkensä vain niille, jotka vilpittömästi ja alati pyytävät niitä Häneltä ja ovat kiitollisia niistä Hänelle.²

[1] Ps. 50:14, 15; 116:12-19; 1 Tess. 5:16-18. [2] Matt. 7:7, 8; Luuk. 11:9-13.

117. Mitä sellaiseen rukoukseen sisältyy, joka on Jumalalle otollinen ja jonka Hän kuulee?

Ensiksi, että sydämestämme rukoilemme vain yhtä todellista Jumalaa, joka on ilmoittanut itsensä Sanassaan, ja kaikkea sitä mitä Hän on käsenyt meidän Häneltä pyytää.¹ Toiseksi, että tunnemme oikein ja perusteellisesti meidän tarpeen ja kurjuuden, jotta syvästi nöyrtyisimme Hänen jumalallisen majesteettisuutensa edessä.² Kolmanneksi, että olemme täysin vakuuttuneita, että huolimatta kelvottomuudestamme Hän varmasti kuulee rukouksemme Kristuksen, meidän Herramme tähden, niin kuin Hän on meille Sanassaan luvannut.³

[1] Ps. 145:18-20; Joh. 4:22-24; Room. 8:26, 27; Jaak. 1:5; 1 Joh. 5:14, 15; Ilm. 19:10. [2] 2 Aik. 7:14; 20:12; Ps. 2:11; 34:18; 62:8; Jes. 66:2; Ilm. 4. [3] Dan. 9:17-19; Matt. 7:8; Joh. 14:13, 14; 16:23; Room. 10:13; Jaak. 1:6.

118. Mitä Jumala on käskenyt meidän pyytää Häneltä?

Kaiken sielulle ja ruumiille välttämättömän, jonka Kristus, meidän Herramme, on sisällyttänyt siihen rukoukseen, jonka Hän itse meille opetti.¹

[1] Matt. 6:33; Jaak. 1:17.

119. Mitkä ovat tuon rukouksen sanat?

”Isä meidän, joka olet taivaissa, pyhitetty olkoon sinun nimesi. Tul-koon sinun valtakuntasi. Tapahtukoon sinun tahtosi myös maan päällä niin kuin taivaassa. Anna meille tänä päivänä meidän jokapäi-väinen leipämme. Ja anna meille velkamme anteeksi, niin kuin mekin annamme anteeksi velallisillemme. Äläkä saata meitä kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta, sillä sinun on valtakunta ja voima ja kun-nia iankaikkisesti. Aamen.”¹

[1] Matt. 6:9-13; Luuk. 11:2-4.

46. Herran Päivä

120. Miksi Kristus käski meitä puhuttelemaan Jumalaa näin: ”Isä meidän”?

Herättääkseen heti rukouksemme alussa meissä lapsenomaisen kun-nioituksen ja luottamuksen Jumalaan. Nämä ovat rukouksemme pe-rusta, nimittäin sen, että Jumala on tullut Isäksemme Kristuksessa ja paljon vähemmän Hän kieltää meiltä uskossa pyytämämme, kuin vanhempamme kieltävät meiltä maallisia asioita.¹

[1] Matt. 7:9-11; Luuk. 11:11-13.

121. Miksi on lisätty: ”joka olet taivaassa”?

Jotta emme muodostaisi mitään maallisia käsityksiä Jumalan taivaallisesta majesteettisuudesta¹ ja jotta voisimme odottaa Hänen kaikkivaltialta voimaltaan kaiken tarpeellisen sielulle ja ruumiille.²

[1] Jer. 23:23, 24; Apt. 17:24, 25. [2] Matt.6:25-34; Room. 8:31,32.

47. Herran Päivä

122. Mikä on ensimmäinen vetoomus?

”Pyhitetty olkoon sinun nimesi.” Tarkoittaen: suo meidän ensinnäkin tuntea sinut oikein sekä pyhittää, kirkastaa ja ylistää sinua kaikissa teoissasi, joissa sinun voimasi, viisautesi, hyvytyesi, oikeudenmukaisuutesi, laupeutesi ja totuutesi selvästi ilmenevät.¹ Lisäksi, suo että me voisimme järjestää ja ohjata koko elämämme, ajatuksemme, sanamme ja tekomme niin, ettei sinun nimeäsi koskaan pilkattaisi, vaan pikemminkin kunnioitettaisiin ja ylistettäisiin meidän kauttamme.²

[1] Jer. 9:23, 24; 31: 33, 34; Matt. 16:17; Joh. 17:3; 2 Moos. 34:5-8; Ps. 145; Jer. 32:16-20; Luuk. 1:46-55, 68-75; Room. 11: 33-36. [2] Ps. 115:1; Matt. 5:16.

48. Herran Päivä

123. Mikä on toinen vetoomus?

”Tulkoon sinun valtakuntasi.” Tarkoitteen: hallitse meitä Sanasi ja Henkesi kautta niin, että annamme itsemme yhä enemmän sinulle. Säilytä ja kasvata seurakuntaasi, tuhoa paholaisen teot ja kaikki väkivalta, joka nousee sinua vastaan, sekä kaikki pahat suunnitelmat, jotka on kaavailtu sinun pyhää Sanaasi vastaan, kunnes valtakuntasi koko täydellisyys saavutetaan, jossa sinä olet kaikki kaikessa.¹

[1] Ps. 119:5, 105; 143:10; Matt. 6:33; Ps. 51:18; 122:6-9; Matt. 16:18; Apt. 2:42-47; Room. 16:20; 1 Joh. 3:8; Room. 8:22, 23; 1 Kor. 15:28; Ilm. 22:17, 20.

49. Herran Päivä

124. Mikä on kolmas vetoomus?

”Tapabtukoon sinun tahtosi myös maan päällä niinkuin taivaassa.” Tarkoitteen: suo, että me ja kaikki ihmiset luopuisimme omasta tahdostamme ja mukisematta tottelisimme sinun tahtoasi, joka on ainoastaan hyvä,¹ että jokainen hoitaisi ja suorittaisi virkansa ja kutsumuksensa mukaiset tehtävät² yhtä alttiisti ja uskollisesti kuin enkelit taivaassa.³

[1] Matt. 7:21; 16:24-26; Luuk. 22:42; Room. 12:1, 2; Tiit. 2:11, 12. [2] 1 Kor. 7:17-24; Ef. 6:5-9. [3] Ps. 103:20, 21.

50. Herran Päivä

125. Mikä on neljäs vetoamus?

”Anna meille tänä päivänä meidän jokapäiväinen leipämme.” Tarkoittaen: ole mieltynyt antamaan meille kaikki ruumiillemme tarpeellinen,¹ jotta voisimme sen myötä tunnustaa sinun olevan kaiken hyvän ainoa lähde² tietäen, ettei ilman sinun siunaustasi meidän toimmemme, työ tai edes sinun lahjasi voi meitä hyödyttää³ ja tämän myötä vetäisimme luottamuksemme pois kaikista luoduista ja antaisimme sen yksin sinulle.⁴

[1] Ps. 104:27-30; 145:15, 16; Matt. 6:25-34. [2] Apt. 14:17; 17:25; Jaak. 1:17.

[3] 5 Moos. 8:3; Ps. 37:16; 127:1, 2; 1 Kor. 15:58. [4] Ps. 55:22; 62; 146; Jer. 17:5-8; Hepr. 13:5, 6.

51. Herran Päivä

126. Mikä on viides vetoamus?

”Ja anna meille meidän velkamme anteeksi, niinkuin mekin annamme anteeksi velallisillemme.” Tarkoittaen: ole Kristuksen veren tähden mieltynyt meihin kurjiin syntisiin niin, ettet lukisi syyksi meidän moninaisia rikkomuksiamme, etkä sitä turmelusta, joka on jatkuvasti tarrautuneena meihin.¹ Tunneimme sinun armosi todistuksen meissä, koska luja päätöksemme on antaa sydämestämme anteeksi lähimmäisillemme.²

[1] Ps. 51:1-7; 143:2; Room. 8:1; 1 Joh. 2:1, 2. [2] Matt. 6:14, 15; 18:21-35.

52. Herran Päivä

127. Mikä on kuudes vetoomus?

”Äläkä saata meitä kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta.” Tarkoittaen: koska olemme itsessämme niin heikkoja,¹ ettemme kestä hetkeäkään ja tämän lisäksi, koska verivihollisemme, paholainen,² maailma³ ja oma lihamme,⁴ eivät lakkaa hyökkäämästä kimp-puamme, niin varjele ja vahvista meitä Pyhän Henkesi voimalla, ettei meitä voitettaisi tässä hengellisessä sodankäynnissä,⁵ vaan vankasti vastustaisimme jatkuvaan ja lujasti vihollisiamme siihen asti, kunnes täysi voitto on vihdoin meidän.⁶

[1] Ps. 103:14-16; Joh. 15:1-5. [2] 2 Kor. 11:14; Ef. 6:10-13; 1 Piet. 5:8. [3] Joh. 15:18-21. [4] Room. 7:23; Gal. 5:17. [5] Matt. 10:19, 20; 26:41; Mark. 13:33; Room. 5:3-5. [6] 1 Kor. 10:13; 1 Tess. 3:13; 5:23.

128. Miten päätät rukouksesi?

”Sillä sinun on valtakunta ja voima ja kunnia iankaikkisesti.” Tarkoittaen: tätä kaikkea me pyydämme sinulta, koska sinä, joka olet meidän kuninkaamme ja kaikkivaltias, olet altis ja kykenevä antamaan meille kaiken hyvän.¹ Ja kaikkea tätä me rukoilemme, ettei meidän, vaan sinun pyhä nimesi kirkastuisi iankaikkisesti.²

[1] Room. 10:11-13; 2 Piet. 2:9. [2] Ps. 115:1; Jer. 33:8, 9; Joh. 14:13.

129. Mitä tarkoittaa sana ”aamen”?

”Aamen” osoittaa, että näin se todella ja varmasti on oleva, sillä Jumala kuulee rukoukseni vielä varmemmin, kuin tunnen sydämessäni kaipaavan Häneltä näitä asioita.¹

[1] Jes. 24; 2 Kor. 1:20; 2 Tim. 2:13.